

ΣΧΟΛΙΚΗ ΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

Συντακτική Ομάδα

Τάξη Β΄

Γράφει η μαθήτρια Ασημίνα Τσουλάνα

Πως βοήθησα κι εγώ τα παιδιά της Unicef...

Πριν από λίγες ημέρες έφερε στο σπίτι μας ο ταχυδρόμος ένα μεγάλο φάκελο που απ' έξω έγραφε μια αγγλική λέξη που δεν καταλάβαινα. Unicef! Ζήτησα από τους γονείς μου να μου εξηγήσουν τι σημαίνει. Μου είπαν πως η Unicef είναι μία φιλανθρωπική οργάνωση που βοηθά ανθρώπους στην Αφρική. Κυρίως βοηθάει μικρά παιδιά που έχουν μεγάλη ανάγκη από πράγματα, τα οποία εμείς τα έχουμε όποια στιγμή κι αν τα χρειαστούμε, όπως νερό, φάρμακα, φαγητό, τετράδια, σπίτια, γιατρούς, εμβόλια, βιβλία, σχολείο, δασκάλους, μολύβια, ρούχα, αγάπη! Αυτό το βιβλίο λοιπόν είχε μέσα διάφορα πράγματα που μπορούσες να αγοράσεις και μ' αυτόν τον τρόπο να βοηθήσεις έναν ή και περισσότερους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Εγώ αγόρασα ένα αρκουδάκι μπρελόκ και το κρέμασα στη σχολική τσάντα μου, για να πω και στους φίλους μου να αγοράσουν κι εκείνοι κάτι με τη βοήθεια των γονιών τους. Μπορεί κι εγώ με τη μικρή οικονομική βοήθεια που έστειλα να βοήθησα ένα ή και περισσότερα παιδάκια και να αγόρασαν κάτι που έχουν σίγουρα πολύ ανάγκη... Το χαμόγελο! Εγώ ένιωσα πολύ ευτυχισμένη!!

unicef day for change

Μια ιστορία θα σας πω
μέσα απ' την καρδιά μου,
για ένα παιδάκι τόσο δα μικρό
που χρειάζεται τη βοήθειά μου..!

Γράφει η μαθήτρια Πανωραία Γραμματικού

Ποιήματα

Σήμερα στο σπίτι
μπήκε ένα σπουργίτι.
Θα το αφήσω στην αυλή
να φάει λίγο τυρί...
Και μέσα στη liaκάδα
θα βγω να παίξω λίγη κιθάρα!!!

Το αλογάκι το καλό
ανεβαίνει το βουνό
η καρδούλα του χτυπάει
από χαρά χοροπηδάει!

Γράφει η μαθήτρια Παναγιώτα Σίδερη

Ένα μυστήριο όνειρο

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε μια γιαγιά σε ένα μικρό σπιτάκι που ήταν πάνω σε ένα λόφο. Ένα βράδυ που η γιαγιά πήγε για ύπνο είδε στο όνειρό της ότι βρισκόταν σε ένα νησί... Ξαφνικά, εμφανίστηκε μπροστά της ένας άγγελος ο οποίος κρατούσε ένα μήλο στα χέρια του. Ο άγγελος έδωσε το μήλο στη γιαγιά. Εκείνη το πήρε και πήγε στη βρύση για να το πλύνει. Όταν γύρισε για να βρει τον άγγελο εκείνος είχε εξαφανιστεί! Άρχισε να ψάχνει τα χνάρια του αγγέλου, όμως από την πολλή αγωνία που είχε η γιαγιά στο όνειρό της έπεσε από το κρεβάτι της και χτύπησε τον ώμο της..!

Γράφει η μαθήτρια Κατερίνα Ευθυμιακοπούλου

Το αγαπημένο μου παιχνίδι

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι οι κούκλες. Μου αρέσουν τόσο πολύ γιατί είναι όμορφες, έχουν ωραία μαλλιά και ωραίο πρόσωπο και τα ρούχα που φορούν έχουν φοβερά σχέδια! Έχω τέσσερις κούκλες, αλλά περισσότερο μου αρέσουν οι δύο. Η μία έχει καστανά μαλλιά σαν κι εμένα και ωραίο πρόσωπο. Η άλλη κούκλα έχει επίσης όμορφα μαλλιά και επίσημα ρούχα. Κάποιες φορές, αν θέλω, μπορώ να τη χτενίζω για να δείχνει ακόμη πιο όμορφη..!

Πάντα θα μου αρέσουν οι κούκλες! Αυτό το παιχνίδι το αγαπώ πολύ και δε θα το ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου! Είναι το καλύτερό μου!!!

Γράφει ο μαθητής Νάσος Κοθώνας

Το άλογο

Το άλογο θεωρείται από τα πρώτα σχεδόν ζώα που έχουν εξημερωθεί και ζουν κοντά στον άνθρωπο εδώ και χιλιάδες χρόνια. Αποτελεί έναν από τους πιο πολύτιμους και πιστούς βοηθούς του ανθρώπου. Όπως και στα παλιά χρόνια το άλογο χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο στις αγροτικές δουλειές, στη μεταφορά πραγμάτων, σε ιπποδρομίες κ.α. Το σώμα του είναι αρμονικό και καλύπτεται από κοντό και λείο τρίχωμα. Το κεφάλι του είναι σχετικά μακρύ και λεπτό και τα αυτιά του μικρά και μυτερά. Τα πόδια του είναι λεπτά, αλλά δυνατά, ευλύγιστα και πολύ στερεά. Τα άλογα έχουν διάφορα χρώματα, αλλά κυρίως άσπρο, μαύρο ή καφέ. Είναι ένα αποκλειστικά χορτοφάγο ζώο. Τα άλογα μου αρέσουν πολύ και θα ήθελα να ιππεύσω ένα...!!

Γράφει η μαθήτρια Αναστασία Μανανά

Το αγόρι και το ακορντεόν

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα αγοράκι που είχε μια ακρίδα και ζούσε σε ένα μεγάλο χωράφι με ποταμάκια. Κοιμόταν πάνω σε ένα δέντρο και έκοβε κάθε μέρα ξύλα για να ζεσταθεί. Έπαιρνε την τσουγκράνα του και καθάριζε το χορτάρι.

Μια μέρα, καθώς έκοβε ξύλα, πέρασε ένα τρένο και ρώτησε το μηχανοδηγό προς τα πού πάει το τρένο! Εκείνος απάντησε ότι πηγαίνει προς ένα γνωστό τσίρκο του κόσμου... Έτσι, αποφάσισε να πάει μαζί του.

Όταν έφτασαν εκεί έβρεχε πολύ. Ξαφνικά είδε ένα αγόρι να παίζει ακορντεόν. Του άρεσε πάρα πολύ! Ήθελε να γίνει σαν εκείνον. Πέρασαν πολλοί μήνες και το αγοράκι ζούσε στο τσίρκο ευτυχισμένο. Είχε μάθει να παίζει ακορντεόν, αλλά και πολλά μουσικά όργανα όπως άρπα, κιθάρα κ.α.

Γράφει η μαθήτρια Τζένη Κόρτσα

Το ζωάκι μου

Το σκυλάκι μου είναι επτά χρονών. Κάθε πρωί και κάθε βράδυ τρώει και πίνει νερό. Το έχω σπίτι μου αρκετό καιρό και μου αρέσει πολύ! Είναι όμορφο, έξυπνο και παιχνιδιάρικο... Το αγαπώ τόσο πολύ! Μου αρέσει να φροντίζω και να προσέχω μικρά ζωάκια!!!

Γράφει η μαθήτρια Βάσια Μέτσε

Το χωριό που μένω

Ζω σε ένα υπέροχο χωριό που λέγεται Σκλήθρο. Βρίσκεται ψηλά στο βουνό και γι' αυτό το χειμώνα είναι λίγο δύσκολα γιατί ρίχνει πολύ χιόνι. Όμως αυτό είναι και πολύ όμορφο! Περνάω ωραία με τις φίλες μου, παίζουμε με πολλά παιχνίδια, αλλά και μέσα στο χιόνι. Φτιάχνουμε χιονάνθρωπο, τον στολίζουμε και του βάζουμε παλιά ρούχα. Μου αρέσει πολύ το χωριό που ζω!!

Γράφει η μαθήτρια Ιωάννα Παπαϊωάννου

Είναι σημαντική η φιλία στη ζωή μας;

Ένα από τα πολυτιμότερα πράγματα στη ζωή μας είναι η φιλία. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε φίλους. Χωρίς φίλους νιώθουμε μοναξιά και θλίψη. Στους φίλους μας ανοίγουμε την καρδιά μας. Μοιραζόμαστε τη λύπη, τη χαρά και τα μυστικά μας. Επίσης, στηριζόμαστε στους φίλους μας στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας.

Εγώ έχω πολύ καλούς φίλους τους οποίους αγαπώ, σέβομαι, εκτιμώ και εμπιστεύομαι. Το ίδιο νιώθουν κι εκείνοι για μένα!

Γράφει ο μαθητής Παναγιώτης Λάντζος

Το δωμάτιό μου

Στο παιδικό μου δωμάτιο περνάω πολλές ώρες κάθε μέρα. Το σχήμα του είναι τετράγωνο και έχει λευκούς τοίχους, που πάνω τους είναι καρφωμένα τα έπιπλα. Έχει μία μπαλκονόπορτα και ένα παράθυρο. Όπως μπαίνουμε στο δωμάτιό μου δεξιά είναι το κρεβάτι μου και αριστερά το γραφείο μου. Έχω δύο χρωματιστές κουρτίνες, μία στην μπαλκονόπορτα και μία άλλη στο παράθυρο. Λατρεύω το δωμάτιό μου και χαίρομαι που ζω μέσα σ' αυτό!!

Γράφει η μαθήτρια Κατερίνα Γαλανοπούλου

Τα νέα του χωριού μου

Στο Παλαιοχώρι Φθιώτιδας το Σάββατο 4 Φεβρουαρίου 2012 έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Η κάτοικοι χαρούμενοι συγκεντρώθηκαν σε ένα μαγαζί του χωριού. Μαζεύτηκε πολύς κόσμος και υπήρχαν πολλά και νόστιμα φαγητά! Όλα ήταν υπέροχα! Ο κόσμος έμεινε ευχαριστημένος και τα ο γλέντι κράτησε μέχρι αργά το βράδυ...

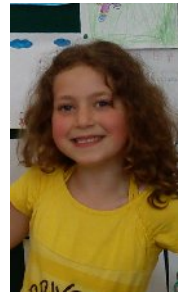
«Αν όλα τα παιδιά της Γης πιανόταν χέρι χέρι και στήνανε χορό, ο κύκλος θα γινότανε πολύ πολύ μεγάλος κι ολόκληρη τη Γη μας θ' αγκάλιαζε θαρρώ»!!!

Γράφει η μαθήτρια Μαριγιάννα Προβιά

Το μαγικό δέντρο

Η γιαγιά μου μού είπε μια υπέροχη ιστορία για ένα νησί, στο οποίο ζούσαν νεράιδες και άγγελοι... Πάνω σε ένα λόφο του νησιού υπήρχε ένα δέντρο που έκανε μήλα. Όποιος τα έτρωγε ζούσε πάρα πολλά χρόνια!!! Ένα παιδί, λοιπόν, αποφάσισε να πάει στο νησί. Φόρεσε τα καλά του ρούχα και πήρε στον ώμο του ένα σακίδιο γεμάτο πράγματα, που όμως ήταν τρύπιο... Το φαγητό που έπεφτε άφηνε χνάρια στο δρόμο για να μπορέσει να γυρίσει πίσω. Όταν δίψασε βρήκε μια πηγή σε ένα λόφο, ξεκουράστηκε και συνέχισε να περπατάει για να βρει το δέντρο με τα μήλα. Ξαφνικά το είδε να ξεπροβάλλει μπροστά του. Το παιδί έφαγε μερικά μήλα κι έτσι έζησε πολλά χρόνια..!

Γράφει η μαθήτρια Ασημίνα Κοντολάτη

Το δικό μου κοριτσίστικο δωμάτιο

Το δωμάτιό μου είναι μεγάλο. Έχει χρώμα φούξια και ροζ. Υπάρχει ένα ευρύχωρο κρεβάτι με μια άνετη ντουλάπα και μία λειτουργική βιβλιοθήκη.

Μέσα στο δωμάτιό μου βρίσκονται και πολλά παιχνίδια, όπως κούκλες, πάζλ κ.α. Ψηλά στον τοίχο έχω ένα ροζ στρογγυλό ρολόι και πλάι στο κρεβάτι μου έχω μία πολύχρωμη αφίσα της Αντονέλλα και της Πάττυ. Το δωμάτιό μου το καθαρίζω και το προσέχω... Αγαπώ πολύ το δωμάτιό μου!!!

Γράφει ο μαθητής Γιάννης Μανανάς

Ο Καρυδάκης και η Ζαχαρούλα...

Πιστεύω πως μια πιθανή συνέχεια του παραμυθιού που ακούσαμε στην τάξη θα ήταν ότι ο Καρυδάκης και η Ζαχαρούλα μόλις βγήκαν έξω από το σπίτι βρέθηκαν πάνω στο πατάκι της εξόπορτας και άκουσαν μερικά βήματα. Κάποιοι έρχονταν και έπρεπε να τους αποφύγουν για να μην τους πατήσουν! Πήδησαν με δύναμη, ο ένας από δω κι ο άλλος από κει... Βρέθηκαν ευτυχώς μακριά από το πατάκι κι έτσι τη γλίτωσαν για άλλη μια φορά!

Γράφει η μαθήτρια Μάρω Τσακνιά

Το αγαπημένο μου παιχνίδι

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι η κούκλα μου η μπάρμπη. Είναι μία μεγάλη κούκλα! Τα ρούχα που φοράει είναι ένα μοβ φόρεμα, μακρύ και αστραφτερό με γκλίτερ, γουνάκι στο λαιμό και ζώνη στη μέση. Τα παπούτσια της είναι φούξια γοβάκια. Έχει ξανθά και μακριά μαλλιά. Στην κοιλιά της έχει ένα κουμπάκι που το πατάς και η κούκλα χορεύει. Επίσης, δίπλα της βρίσκεται ένας πρίγκιπας! Ο πρίγκιπας φοράει μία ροζ γραβάτα κι ένα λευκό κουστούμι, με ροζ πουκάμισο και μαύρα παπούτσια. Οι δυο τους φορούν ένα χρυσό στέμμα και μένουν σε ένα μικρό, αλλά πανέμορφο παλατάκι! Αυτό είναι το παιχνίδι που παίζω όταν έχω ελεύθερο χρόνο..!

Η Β' τάξη σας εύχεται...

